

Sag anlagt den 20. august 2013 — Petropars Iran m.fl. mod Rådet

(Sag T-433/13)

(2013/C 313/58)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Petropars Iran Co. (øen Kish, Iran), Petropars Oilfields Services Co. (øen Kish), Petropars Aria Kish Operation and Management Co. (Teheran, Iran) og Petropars Resources Engineering Kish Co. (Teheran) (ved solicitors S. Zaiwalla og P. Reddy, barrister R. Blakeley og solicitor Z. Burbeza)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Annullation af punkt 1-4 i bilag II.B. til afgørelse 2013/270 ⁽¹⁾ og punkt 1-4 i bilag II.B. til forordning nr. 522/2013 ⁽²⁾, og/eller
- det fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 ⁽³⁾ og artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 ⁽⁴⁾ ikke finder anvendelse på sagsøgerne.
- Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger i forbindelse med den foreliggende sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende gøres gældende, at der ikke er hjemmel for optagelsen af sagsøgerne på listen ved Rådets afgørelse 2013/270/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013, eftersom den begrundelse, der er givet for optagelsen af hver af sagsøgerne (»Datterselskab af enheden (...), der er optaget på listen«), ikke er et af kriterierne for optagelse på listen i Rådets forordning nr. 267/2012 eller Rådets afgørelse 2010/413/FUSP.
- 2) Med det andet anbringende gøres gældende, at optagelsen af sagsøgerne på listen er retsstridig, for så vidt som Rådet har angivet at handle i henhold til artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 eller artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413: fordi (1) de væsentlige kriterier for optagelse på listen i henhold til nævnte bestemmelser ikke er opfyldt i forhold til nogen af sagsøgerne, og/eller Rådet har foretaget et åbenbart urigtigt skøn ved afgørelsen af, hvorvidt kriterierne var opfyldt, og (2) Rådet har optaget sagsøgerne på listen på et grundlag, der ikke er tilstrækkeligt til at bevise, at kriterierne var opfyldt, og har dermed foretaget et (yderligere) åbenbart urigtigt skøn.
- 3) Med det tredje anbringende gøres gældende, at artikel 23, stk. 2, litra d), i forordning nr. 267/2012 og/eller artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 er retsstridige, da de

strider mod proportionalitetsprincippet, for så vidt som de tillader optagelse af sagsøgerne på listen alene af den grund, at de er datterselskaber af enheder, der er optaget på listen (hvilke enheder for deres del er datterselskaber af på listen optagne enheder, der ikke er anklaget for nogen ulovligheder), hvorfor det skal fastslås, at disse bestemmelser ikke finder anvendelse på sagsøgerne.

- 4) Med det fjerde anbringende gøres gældende, at optagelsen af sagsøgerne på listen under alle omstændigheder tilsidesætter deres grundlæggende rettigheder og friheder i henhold til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder eller andre dele af EU-retten, herunder deres ret til at drive handel og virksomhed samt deres ejendomsret og/eller strider mod proportionalitetsprincippet. Optagelsen af sagsøgerne på listen udgør endvidere en overtrædelse af forsigtighedsprincippet og af principperne om miljøbeskyttelse og beskyttelse af menneskers sundhed og sikkerhed, da den sandsynligvis vil være til betydelig skade for almindelige iranske arbejdstageres sundhed og sikkerhed samt for miljøet.
- 5) Med det femte anbringende gøres gældende, at Rådet ved at vedtage Rådets afgørelse 2013/270/FUSP og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013, for så vidt som disse finder anvendelse på sagsøgerne, har tilsidesat formkravene om at (i) underrette den tredje og fjerde sagsøger individuelt om optagelsen af dem på listen, (ii) give samtlige sagsøgere en fyldestgørende og tilstrækkelig begrundelse og (iii) respektere sagsøgernes ret til forsvar og ret til effektiv domstolsbeskyttelse.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2013/270/FUSP af 6.6.2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 10).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 522/2013 af 6.6.2013 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 156, s. 3).

⁽³⁾ Rådets afgørelse af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

Sag anlagt den 26. august 2013 — Klaes mod KHIM — Klaes Kunststoffer (Klaes)

(Sag T-453/13)

(2013/C 313/59)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Horst Klaes GmbH & Co. KG (Bad Neuenahr-Ahrweiler, Tyskland) (ved advokat B. Dix)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)